

سولہ سنڌي گرامر

۽ مضمون
ڀاڱو پهريون

(سنڌي ٽئين ۽ چوٿين ڪلاس لاءِ)

مصنف:

جمال الدين هوت خان خاصخيلي
(ايمر - اتي)

اسسٽنٽ ماسٽر ٽريننگ اسڪول سکر ڊ

دفعو ۱] سال ۱۹۶۸ع [تعداد ۱۰۰۰

قيمت ۵۰ پڙسا

چپائيندڙ:

مختيار بک ڊيپو

مسجد روڊ نواب شاھ

ديباچو

گرامر، ٻوليءَ جي سونهن آهي. استادن کي گهرجي ته شاگردن کي گرامر جي واقفيت درست طريقي سان ڏين جيئن کين ڏکيائي نه ٿئي. مون شاگردن جي آسانيءَ لاءِ هيءُ ننڍڙو گرامر محترم محمد نبي صاحب مالڪ مختيار بڪ ڊيپو نوابشاهه جي حڪم تي تيار ڪيو. آهي. اميد ته استاد صاحب دلچسپيءَ سان ڪم ڪري آئينده جي ابف جي صحيح رهبري و رهنمائي ڪري پنهنجي فرض ادائيءَ ۾ ڪوتاهي نه ڪندا. گرامر سان گڏ مضمون - آکاڻيون ۽ خطن وغيره جا نمونا پڻ ڏنا ويا آهن. اميد ته هيءُ گرامر ٽئين ۽ چوٿين ڪلاس جي شاگردن لاءِ نهايت مفيد ثابت ٿيندو.

۱۲-۲-۱۹۶۸ع

جلال الدين مومن

سولو سنڌي گرامر

ڀاڱو پهريون

سنڌي ٻولي

اسان جي مادري زبان سنڌي آهي. ان ۾ ۵۲ اکر آهن. سنڌي ٻولي ۾ عربي پارسي ۽ سنسڪرت جا اکر ٿوري ڦير ڦار سان مليل آهن.

اڪر لفظ

اڪر:- الف- ب جون جيڪي ۵۲ نشانيون آهن. انهن مان هر هڪ نشاني کي اڪر چئبو آهي. مثلاً: م ن و.

لفظ:- ٻن يا ٻن کان وڌيڪ اکرن جو ميڙ جنهن مان پورو مطلب ظاهر ٿئي ان کي لفظ چئبو آهي. مثلاً: ڪت، دري، چوڪر، راڻو.

جملو:- جن لفظن مان پورو مطلب نڪري ان کي جملو چئبو آهي. مثلاً: گلاب انب کاڌو.

سٺا چوڪر اسڪول ۾ سوير اچن ٿا. گرامر:- اسان جيڪي لفظ، جملن ۾ ڳالهائون، لکون ۽ پڙهون ٿا سي قاعدي تي ٺهيل آهن. اهڙي قاعدي کي گرامر چئبو آهي.

گرامر کي صرف نحو ۽ ويا ڪرڻ به چئبو آهي. ڳالهائڻ جا لفظ:- اهي لفظ جي اسين ڳالهائڻ ۾

ڪم آڻيون ٿا ۽ انهن جو جدا جدا مطلب آهي، تن
 کي ڳالهائڻ جا لفظ چئجي ٿو.
 اهي ڌار ڌار مطلب ڏيکاريندڙ ڳالهائڻ جا لفظ
 آڻ آهن.

۱- اسم ۲- فعل ۳- صفت ۴- ظرف ۵- ضمير
 ۶- حرف جر ۷- حرف جملو ۸- حرف ندا.

اسم معنيٰ نالو

- ۱- فضل محمد ڪتاب پڙهي ٿو.
- ۲- زيب النساء اسڪول وڃي ٿي.
- ۳- ريون، ٻڪريون، ڳئون ۽ مينهيون گاه ڪائين ٿيون.
- ۴- علي نواز شهر مان صوف ۽ ڪپلو وٺي آيو.
- ۵- انور حسين گهر مان ٿي اسڪول پهتو.
- ۶- رلي بي حياتي وارو ڪم آهي.
- ۷- صفائي واري ماڻهو ڪي بيماري ڪانه ٿيندي.
- ۸- بهادري ۽ هوشياري ٿئي جي نعمت آهي.

سمجهاڻي:- پهرئين جملي ۾ فضل محمد ٻئي جملي
 ۾ زيب النساء ماڻهن جا نالا آهن. ٽئين جملي ۾ ريون

پڪريون، گئون ۽ مينهون جانورن جا نالا آهن۔ چوٿين جملي ۾ صوف ۽ ڪيلو شين جا نالا آهن۔ پنجين جملي ۾ گهر ۽ اسڪول جاين جا نالا آهن۔ ڇهين جملي ۾ رلڻ ڪم جو نالو آهي۔ ستين جملي ۾ صفائي ۽ بيماري حالتن جا نالا آهن۔ اٺين جملي ۾ بهادري ۽ هوشيارِي خاصيتن جا نالا آهن۔

وصف: ماڻهو، ساهواري، شئي، جاء، ڪم حالت ۽ خاصيت جي نالي کي اسم چئبو آهي۔

اسم جي سمجهاڻي

- ۱۔ نالا ماڻهن جا:۔ ڪريم بخش، اسلم، عبدالرشيد، محمد عرس، فاطم، مريم، مهرانساء وغيره۔
- ۲۔ نالا ساهوارن جا:۔ اٺ، گهوڙو، رڍ، پڪري، نانگ، بلا، پوپٽ، مک، ڏينپو، ڪئلي وغيره۔
- ۳۔ نالا شين جا:۔ پين، سليٽ، ڪتاب، بوڪس، انب، صوف، دلو، مٽ، بتي وغيره۔
- ۴۔ جاين جا نالا:۔ مسجد، مندر، اوطاق، گهر، اسڪول، ٿاڻو، اسپتال، لائڊي وغيره۔
- ۵۔ نالا ڪمن جا:۔ اچڻ، وڃڻ، گهمڻ، پڙهڻ، ڏهڻ، ڪاڻڻ، ڏيڻ، وٺڻ، سمهڻ وغيره۔
- ۶۔ نالا حالتن جا:۔ اميري، فقيري، غريبي، تونگري، پيري، جواني، پالڻ، ننڊپڻ وغيره۔
- ۷۔ نالا خاصيتن جا:۔ هوشيارِي، بهادري، سچائي، ڪوڙائي، لڇائي، ڪڏائي، ڳاڙهاڻ، ڪاراڻ وغيره۔

استعمال

- هينين جملن مان اسم ڳولو
- ۱- گلاب، روزانه مڪڻ ماني ڪاڻي ٿو-
- ۲- يارمحمد، بازار مان ٻارن لاءِ ڪپڙا، رانديڪا ۽ زيتون ورتا-
- ۳- دولت، محنت سان ڪمائي سگهجي ٿي-
- ۴- تندرستي، دولت کان وڌيڪ آهي-
- ۵- ڪڏائي وارو ماڻهو ڪڏهن به سڪ حاصل نه ڪندو-
- ۶- ننڍڙي ۾ پرائڻ گهرجي-
- ۷- پيلي ۾ ڪاٺ، لاک، ماڪي ٿئي ٿي-
- ۸- ڏيڻ ۽ رکڻ دل جي هيٺان آهي-

صفت معنيٰ ساراهه

- ۱- ارشد: نئين سليٽ ورتي آهي-
- ۲- زينب چڱو ڀرت پريندي آهي-
- ۳- مت ۾ ڪنو پاڻي پيل آهي-
- ۴- ميرخان کي ويھ روپيا آهن-
- ۵- رستي تي ٿلهو ماڻهو وڏي پٽڪي سان ڪميت گهوڙي تان ڪريو-

۶۔ جابلو ماڻهو بدن جا طاقت وارا ٿين ٿا۔

۷۔ هوائي جهاز سامونڊي جهازن کان تڪا آهن۔

سمجھائي:- پهرين جملي ۾ نئين لفظ سليٽ (اسم) جي ”واڪاڻ“ (صفت) ٿو ڪري۔ ٻئي جملي ۾ چڱو لفظ ڀرت جي ساراه يا ”گڻ“ ٿو ٻڌائي ٿئين جملي ۾ ڪنو لفظ پاڻيءَ جو ”اوگڻ“ ٿو ٻڌائي چوٿين جملي ۾ ويهه لفظ روپين جو عدد ٿو ٻڌائي ۽ ”وڏو“ لفظ پٽڪي جي ”ڊيگهه“ ٿو ٻڌائي۔ ڇهين جملي ۾ جابلو لفظ ماڻهو جو ”قسم“ ٿو ٻڌائي۔ ستين جملي ۾ ”هوائي“ ۽ ”سامونڊي“ لفظ جهازن جا قسم ٻڌائين ٿا۔
وصف: اهو لفظ۔ جو جملي ۾ اسم جو گڻ اوگڻ قسم۔ انداز۔ مقدار يا قائدہ ڏيکاري ان کي صفت چئبو آهي۔

مثال

- ۱۔ گڻ ڏيکاريندڙ لفظ:- چڱو۔ مٺو۔ تڪو۔ ڀلو۔ چالاڪ۔
بهادر۔ هوشيار۔ محنتي۔ سچار۔ مٺو۔ ڏاهو۔ وغيره۔
- ۲۔ اوگڻ ڏيکاريندڙ لفظ:- بچڙو۔ رول۔ خراب۔ ڪنو۔
چريو۔ ڊلو۔ سست۔ مڏو۔ کٽو۔ ردي وغيره۔
- ۳۔ قسم ڏيکاريندڙ لفظ:- ڊيسي۔ ولائتي۔ ساڪرو۔ سامونڊي
خيرپوري۔ ٿري۔ مرداڻو۔ ٻاراڻو وغيره۔
- ۴۔ انداز ڏيکاريندڙ لفظ:- هڪ۔ ٻه۔ ڏهه۔ ويهه۔ پنجاهه۔

- لک، ڪروڙ، چوٿو، اٺ، منو، وغيره -
 ۵- مقدار ڏيکاريندڙ لفظ:- وڏو، ننڍو، ٿلهو، سنهو، بندرو
 ويڪرو، اوچو، اتاهون، موڪرو، ڳورو وغيره -

استعمال

- هيٺين جملن ۾ صفتون ڳوليو
- ۱- يوسف جو سٺو ڏاند چورائجي ويو -
  - ۲- اسان خراب شيون نه وٺندا آهيون -
  - ۳- هڪ وڏي بلا سيالڪوٽي بندوق سان ماري ويئي -
  - ۴- پنج چوڪر، ٻن روپين جي مٺائي مورائي حلوائِي
 وٽان وٺي آيا -
  - ۵- گل حسن ننڍڙي پيمڻ لاءِ سنهو رڻو سفيد چولو ۽
 سوني منڊي آندي -
  - ۶- شينهن سڀني جانورن جو سردار آهي -
  - ۷- چڱا ڪن چڱايون مٺايون مدن -
  - ۸- اسان جي سنڌي ٻولي مغربي پاڪستان ۾ ٿيون
 نمبر حيثيت رکي ٿي -

۳- فعل معنی ڪم

- ۱- رشيد اسڪول ۾ ويٺو آهي -
- ۲- استاد شاگردن جي خدمت ڪري ٿو -
- ۳- ڪاسائي چيلو ڪنو -

- ۴- ڳوٺري ۾ پنج سیر کنڊ پوندي۔
- ۵- هوشيار شاگرد ڪلاس جو مانيٽر ٿيندو۔
- سمجھائي:- پهرئين جملي ۾ رشيد اسڪول ۾ ويٺو آهي۔ ان مان رشيد جي اسڪول ۾ ”هٿ“ جو پتو پوي ٿو۔ ٻئي جملي ۾ شاگردن جي خدمت ”ڪرڻ“ جي خبر پوي ٿي، ٽئين جملي ۾ چيل تي ”سهڻ“ جي سڏ پوي ٿي۔ چوٿين جملي ۾ کنڊ جي ”پوڻ“ جي خبر پوي ٿي۔ پنجين جملي ۾ مانيٽر ”ٿيڻ“ جي پڪ ملي ٿي۔

وصف:- اهو لفظ جو جملي ۾ هٿ، ڪرڻ، سمهڻ، پوڻ يا ٿيڻ جي معنيٰ ڏيکاري ان کي فعل چئبو آهي۔

مثال

- ۱- هٿ وارا لفظ:- آهي، هو، هوندو، هئا، آهيون، هجي آهن وغيره۔
- ۲- ڪرڻ وارا لفظ:- ڊوڙيو، چڙهيو، ڪن ٿا، ڪيو اٿن گهمان، وهندو، ويٺو، سمهيو وغيره۔
- ۳- سهڻ وارا لفظ:- ڪنو، وڍيو، چيريو، ڦاڙيو، ماريو لکيو، پڙهيو وغيره۔
- ۴- پوڻ وارا لفظ:- پيو، پوندو، پون، پوان، پوندس، پونداسين وغيره۔
- ۵- ٿيڻ وارا لفظ:- ٿيو، ٿيندو، ٿئي، ٿيندا، ٿيندس، ٿينديون وغيره۔

استعمال

هيٺين جملن مان فعل ڳوليو

- ۱- اڪبر، گهر ۾ ڪونه هو آهي.
- ۲- اسلم، ميوو کائي ٿو.
- ۳- نانگ مارايو ويو.
- ۴- چاء هرڪو پيئي ٿو.
- ۵- احمد علي خط لکي ٿو.
- ۶- روشن علي ڦرجي ويو.
- ۷- مشتاق هڪ روز ۾ چاق ٿيندو.
- ۸- اسان جو ڪم ائين پيو آهي.

۴- ضمير معنيٰ عيوضي

صحيح جملا	غلط جملا
۱- امير بخش اسڪول ۾ آيو ۽ هو موٽي ويو	۱- امير بخش اسڪول ۾ آيو
۲- انور! تون اڃ تہ نوابشاهه هلون	۲- انور! انور! اڃ تہ نوابشاهه هلون.
۳- چاقو جيڪو مون وٽ هو سو چور کڻي ويو	۳- چاقو، چاقو مون وٽ هو چاقو چور کڻي ويو.
۴- مڇي جيڪا مون ورتي هئي سا ٻلي کائي ويئي	۴- مڇي، مڇي مون ورتي هئي مڇي ٻلي کائي ويئي.
سماجهاڻي:- پهرين جملي ۾ امير بخش به پيرا ڪم	

آندل آهي ڇڻڪ اهو جملو درست نٿو لڳي ان کي
 درست ڪرڻ لاءِ صحيح جملا جي خالي ۾ جملي ۾
 امير بخش ٻئي جي جاءِ تي هو لفظ ڪم آندل آهي.
 امير بخش لفظ اسم آهي ۽ هو لفظ ان جي بدران
 ڪم آندل آهي. ٻئي جملي ۾ انور به دفعا ڪم آندل
 آهي ۽ سندس سامهون ٻئي انور لفظ بدران تون لفظ
 ڪم آندل آهي. اهڙي طرح ٽئين جملي ۾ چاقو لفظ
 ٽي دفعا ڪم آندل آهي ۽ سندس سامهون ٻئي ۽ ٽئين
 چاقو لفظ بدران جيڪو ۽ سو لفظ ڪم آندل آهن.
 چوٿين جملي ۾ مڇي لفظ ٽي دفعا ڪم آندل آهي ۽
 سندس سامهون ٻئي ۽ ٽئين مڇي لفظ پاران جيڪا ۽
 سا لفظ ڪم آندل آهن.

مطلب ته:- هو، تون، جيڪو، سو، جيڪا ۽ سا
 لفظ اسم جي بدران ڪم آيل آهن.
وصف:- اهي لفظ جيڪي اسم جي بدران ڪم
 اچن تن مان هر هڪ کي ضمير چئبو آهي.

مثال

آءٌ، اسين، تون، توهان، هو، اهي، ڪير، ڪٿڙو،
 سو، سا، جيڪو، جيڪا، پاڻ، پنهن، خود، هن، انهن،
 ڇا وغيره.

استعمال

۱- اسان کي جڳائي ته ٻين جي ڪم اچون.

- ۲- کير به ڪنهن جي ڪونه ٿو ٻڌي.
  - ۳- جيڪي پڙهيا سي وڏي مان رسيا.
  - ۴- اوهان کي ڇا گهرجي، مون وٽ الله جو ڏنو سڀ کي آهي.
  - ۵- ڪهڙو نه چڱو ٿئي جو اهي به اچي وڃن.
  - ۶- ڏاڍن مان ڪير سڀنا ساهيندو.
- ۵ ظرف معنيٰ ٿانءُ

- ۱- اڃا، علير ناروشاه ويندو.
  - ۲- جميل ٽڪڙو پڙهي ٿو.
  - ۳- چوڪر مٿي ٿي ويهه.
  - ۴- اسلم، دوست جي ڪتابن کي هٿ نه لاتو.
  - ۵- مس مس ٿو منهن ڏيکارين.
- سمجهاڻي:-** پهرئين جملي ۾ آهي ته علير ناروشاه ويندو. جنهن مان اها خبر پوي ٿي ته هو اڃا ويندو يعني وقت جي سڌ پوي. اهڙي طرح ٻئي جملي ۾ جميل جي پڙهڻ جي سڌ پوي ٿي ته هو ڪهڙي ريت پڙهي ٿو. ٽئين جملي ۾ مٿي ويهڻ مان جاءِ جي خبر پوي ٿي. چوٿين جملي ۾ ڪتابن کي هٿ نه لائڻ ناڪار جي معنيٰ نڪري ٿي. اهڙي طرح پنجين جملي ۾ مس مس لفظ مان قدر جو پتو پوي ٿو.
- وصف:-** اهو لفظ جو فعل، صفت ۽ ٻئي ظرف سان لڳي، ان مان وقت، جاءِ، ناڪار، ريت يا قدر جي معنيٰ نڪري ان کي ظرف چئبو آهي.

مثال

- ۱- وقت ڏيکاريندڙ لفظ:- اڃ، صبحاڻي، ڪالهه، هينئر
ٿيون ڏينهن، پيهر، سڌائين، هپڪر، سال بسال، نيٺ،
ڏهاڙي وغيره.
- ۲- جاءِ ڏيکاريندڙ لفظ:- جت، ڪٿ، هيٺ، مٿي، هت
ات، جهڙي، ٿيڙي، اندر، ٻاهر، جيڏانهن، ڪيڏانهن
وغيره.
- ۳- ناڪار ڏيکاريندڙ لفظ:- نه، ڪونه، م، ڪين هرگز نه،
بنهه، ڪانه، وغيره.
- ۴- ريت ڏيکاريندڙ لفظ:- مس، مس، هروڀرو، تڪو، دلو،
هوريان آهستي، جلدي، خوشئون، رنجئون، حڪما حڪم،
اجائي، ٿورو، گهڻو، وغيره.

استعمال

- ۱- هينئر اسان کي موڪل ملي آهي.
- ۲- سال بسال ساليانو امتحان ٿئي ٿو.
- ۳- جتي اٺ ٿئي جت.
- ۴- هيٺ جر مٿي مڃر پاسي ۾ وڻواھ.
- ۵- چڱا ٻار ڪونه گسائيندا آهن.
- ۶- م ڪي روڻ م ڪي رڙ م ڪر داهون.
- ۷- چڱا مڙس توکي حڪما حڪم وٺي ويندا.
- ۸- قرباني دليون ڪرڻ گهرجي.

صفت ۽ ظرف ۾ فرق

۱- گهڻو ڪري جملن ۾ صفت اسم جي اڳيان ايندي آهي ۽ ظرف اسم جي پٺيان فعل جي اڳيان ايندو آهي. ڪڏهن ظرف جملي جي منڍ ۾ ايندو آهي.

مثال

۱- چڱو چيلو وڪامي ويو، چڱو، صفت اسم جي اڳيان آهي.

۲- چيلو چڱو آهي. چڱو ظرف اسم جي پٺيان ۽ فعل جي اڳيان آهي.

۳- اڄ سوير موڪل ملي آهي.
اڄ ظرف جملي جي منڍ ۾ آهي.
ساڳيا لفظ صفت ۽ ظرف

۱- ڀلو گهڙو تڪو هلي ٿو.
ڀلو صفت

۲- گهڙو ڀاو تڪو هلي ٿو.
ڀاو ظرف

۳- سٺا ٻار ماءُ ۽ پيءُ جو ادب ڪن ٿا.
سٺا صفت

۴- ٻار سٺا ماءُ ۽ پيءُ جو ادب ڪن ٿا.
سٺا ظرف

حرف جر (معني) لاڳاپو رکڻ

۱- بشير، بينچ تي ويٺو آهي.

- ۲- مس "م" هت نه ڀرجن .
- ۳- نذير بڻگ "مان" رومال ڪڍيو .
- ۴- اسان "جو" گهوڙو تڪو آهي .
- ۵- ڌنار مال "سان" ويندو آهي .

سمجھائي:- پهرئين جملي ۾ بشير بينچ تي ويٺو آهي. انهيءَ جملي مان "تي" لفظ ڪڍي ڇڏجي ته جيڪر جملو اڻپورو ۽ اڻ وڻندڙ ٿي پوندو ۽ ٻئي جملي ۾ "م" لفظ مس سان لاڳاپو رکي ٿو. ان کان سواءِ جملو نه ٿو ٺهي. اهڙيءَ طرح ٽئين جملي ۾ "مان" لفظ رومال لفظ سان لڳل آهي. چوٿين جملي ۾ "جو" لفظ گهوڙو لفظ سان لاڳاپو رکي ٿو. پنجين جملي ۾ "سان" لفظ مال سان واسطو رکي ٿو.

مطلب ته: تي، م، مان، جو، سان لفظ اسم يا ضمير سان تعلق رکن ٿا ۽ ان جو مطلب چئو ظاهر ڪن ٿا. وصف:- اهڙا لفظ جي جملي ۾ اسم يا ضمير جي پٺيان اچي صحيح معنيٰ ظاهر ٿا ڪن تن کي "حرف جر" چئبو آهي.

مثال

جو، سندو، م، منجهه، لاءِ، کان، تان، وٽ، منجهان
منجهون، کان، واسطي وغيره .

استعمال

هيٺين جملن ۾ حرف جر چونڊيو:

- ۱- پيتي ۾ ڪپڙا، ڪتاب رکيا آهن.
- ۲- اسان سان ڪير به مقابلو ڪري نه ٿو سگهي.
- ۳- اوهان وٽ جيڪي آهي سو اسان کي ڏيو.
- ۴- ڌنار کان سواءِ ڌڻ رلي وڃي ٿو.
- ۵- گلاب واسطي مون تڪليف ورتي.
- ۶- سمجھ سان هلڻ ڪري آدمي کي فائدو آهي.
- ۷- دلي جي پاڻي کان گهگهي جو پاڻي ٿڌو آهي.
- ۸- نيڪي ڪري پاڻي ۾ ٻوڙ.

۷- حرف جملو

معني ملائيندر

- ۱- محسن ”يا“ مجاهد اچي.
  - ۲- اسين ”۽“ اوهان پائر آهيون.
  - ۳- آءُ اچان ها ”پر“ ڪم ٿي پيو.
  - ۴- انسان ”ته“ خطا جو گهر آهي.
  - ۵- اوهان ”به“ ڪڏهن ته اچو!
  - ۶- اڪرم ”توڙي“ انور ٻئي هڪ جهڙا هوشيار آهن.
- سمجهاڻي:- پهرئين جملي ۾ ٻن ماڻهن مان هڪ ماڻهو اچي، وڃ ۾ ”يا“ لفظ آهي جو ٻنهي کي ڌار ڪري ٿو. ٻئي جملي ۾ ”۽“ لفظ اسين ۽ اوهان کي ڳنڍي ٿو. ٽئين جملي ۾ ”پر“ لفظ اچان ها جملي کي ڪم کي ٿي پوڻ واري جملي سان ملائي ٿو. چوٿين جملي ۾ ”ته“ لفظ انسان کي آخري فقري سان ڳنڍي ٿو.

پنجين جملي ۾ ”به“ لفظ اوهان لفظ کي پوئين جملي سان ملائي ٿو. ڇهين جملي ۾ ”توڙي“ لفظ اڪرم ۽ انور کي ملائي ٿو.

وصف: جيڪو لفظ ٻن لفظن يا جملن کي ڳنڍي ان کي حرف جملو چئبو آهي.

مثال

اگرچہ ۽، نه يا، توڙي، جيتوڻيڪ، متان، ڇوڪر، تن، جو وغيره.

استعمال

- ۱- سچ ڳالهائڻ مان ڪڏهن به نقصان نه آهي.
- ۲- چوڪرا ۽ چوڪريون گڏ پڙهن ٿا.
- ۳- مون ڇا ڪيو جو پيسا بچائي واپار ۾ سينڙهايا!
- ۴- اسان ۽ اوهان پاڻ ۾ گڏ رهي، هڪ ٻئي جي صحبت مان پرائينداسون.
- ۵- اوهان واعدو ٿي ڪونه پهتا تنهنڪري ڏنڊ ڏي.
- ۶- هر هڪ کي گهڻي ڪم آهن جيئن ته پڙهن، لکن گهم، کائڻ وغيره.
- ۷- انب ڪاء يا ماني.
- ۸- سينڙ کي ايترو پشسو به ڪونه هو، پر هو سخي مرد هو تنهنڪري ڪيئن به ڪري ڪوه ڪڍايائين.

۸- حرف ندا

معني سڌ

- ۱- "او" چوڪر هيڏانهن اچ -
- ۲- "واه ري" امين اچ تون سوير آيو آهين -
- ۳- "من" الله اسان تي راضي ٿئي -
- ۴- "افسوس" سورهيءَ مار جي ويو -
- ۵- "بلي" مڙس به ڪو جوڻو آهين -
- ۶- "مار" هوائي جهاز ڪيترو نه مٿي آهي -
- ۷- "بيشڪ بيشڪ" اچ منهنجي دل بهار پئي ٿئي -
- ۸- "هون" پري ٿي بيهه -

سمجهاڻي:- پهرين جملي ۾ چوڪر کي سڌ ڪرڻ لاءِ "او" لفظ ٻڌائي ٿو ته هيڏي اچ - ٻئي جملي ۾ امين جي سوير اچڻ "واه ڙي" لفظ خوشي جو ڪم آندل آهي. ٽئين جملي ۾ "من" لفظ سڌ جي معنيٰ ڏيکاري ٿو چوٿين جملي ۾ "افسوس" ارمان جي معنيٰ ٻڌائي ٿو پنجين جملي ۾ "بلي" لفظ مان ڌڪار جي معنيٰ نڪري ٿي ڇهين جملي ۾ "مار" لفظ مان عجب جي معنيٰ نڪري ٿي ستين جملي ۾ "بيشڪ بيشڪ" لفظ دل جي خوشي ڏيکارين ٿا اٺين جملي ۾ "هون" لفظ ڌڪار جي معنيٰ ڏيکاري ٿو.

حاصل مطلب ته: او، واه ڙي، من، افسوس، بلي، مار، بيشڪ بيشڪ ۽ هون لفظن مان دل جي حالت

جهڙوڪ: خوشي سڌ، ارمان، ڪاوڙ ۽ ڌڪار وغيره.
 وصف: اهو لفظ جو سڌ ڪرڻ جي ڪم اچي يا
 منجهانئس دل جي ڪا حالت خوشي، ارمان، ڪاوڙ،
 ڌڪار يا سڌ جي معنيٰ نڪري ان کي حرف ندا
 چئبو آهي.

حرف ندا هميشه جملي جي منڍ ۾ ايندو آهي.

مثال

واه واه، شاباس بلي بلي، افسوس، اف خيرئي خير،
 شال، هاءِ هاءِ، هون هون، بغدادڙي، چور چور، شل،
 اڙي، الائجي، گهوڙاڙي وغيره.

استعمال

- ۱- واه واه اسين پاس ٿياسون.
  - ۲- شال! اوهان سلامت هجو.
  - ۳- بغدادڙي! هنن سان ڦر ٿي ويئي.
  - ۴- هاءِ هاءِ چڱا ماڻهو موڪلائيندا پيا وڃن.
  - ۵- هون! متان اهڙو ڪم ڪيو اٿئي.
  - ۶- خبردار اجايو گوڙ نه ڪر.
  - ۸- ڇا! تو سڄو ڏينهن راند ڪئي.
- اسين جيڪي لفظ ڳالهائڻ وقت ڪيون يا لکون
 سي ڪل اٺن قسمن جا آهن.

- ۱- اسم ۲- صفت ۳- فعل ۴- ضمير ۵- ظرف
  - ۶- حرف جر ۷- حرف جملو ۸- حرف ندا-
- ڪتابن، اخبارن ۽ رسالن ۾ جيڪي لکيل آهن،
اهي سڀ الف ب جي پاوئجاءه اکرن مان ڦري گهري
ڪم پئي آيا آهن۔ انهن اکرن مان جيڪي لفظ ٺهن
ٿا سي گرامر جي اٺن لفظن ۾ سمائجي وڃن ٿا۔

اسم جو عدد

- ۱- چوڪر هڪ پينسل ورتي
  - ۲- چوڪر پنج پينسلون ورتيون
- سمجهاڻي: پهرئين جملي ۾ چوڪر هڪ پينسل ورتي
آهي ۽ ٻئي جملي ۾ پنج پينسلون آهن هڪ پينسل کان
پنج پينسلون گهڻيون آهن ان ڪري هڪ پينسل اسم
جو عدد واحد ٿيو ۽ پنج پينسلون اسم جو عدد جمع
ٿيو۔

وصف: واحد معنيٰ هڪ
جمع: معنيٰ هڪ کان وڌيڪ

مثال

واحد: هڪ هڪڙو، اڪيلو، چڙو وغيره۔

جمع: پنج پندرهن، سو، هزار وغيره۔

استعمال

- ۱- اسڪول ۾ ٽيهه چوڪرا ۽ پنج چوڪريون پڙهن

- ٽيون -
۲- ميهار وٽ پنڌرهن مينهڻيون، ڏهه گهڻون ۽ هڪ
پڪري آهي
۳- محمد حسن شاگردن لاءِ ويهه ڪتاب، ٻارهن بڪ،
ڏهه سليٽون ۽ هڪ بزن پينسلون ورتيون
۴- اڪيلو ماڻهو نه ڪلندي سونهين نه روئندي

اسم جي جنس

- ۱- پريل وٽ هڪ گهوڙو آهي -
  - ۲- خميسي وٽ هڪ گهوڙي آهي -
- سمجهاڻي: پهرئين جملي ۾ پريل وٽ گهوڙو آهي
جنهن جي جنس ”نر“ چوندا آهيون ۽ ٻئي جملي ۾
خميسي وٽ هڪ گهوڙي آهي جنهن جي جنس ”مادي“
چوندا آهيون تنهنڪري اسم جون ٻه جنسون ٿيون -
هڪ جنس نر ۽ ٻي مادي -
وصف: نر جنس کي مذڪر، مادي جنس کي
مونث چئبو آهي -

مثال

مذڪر: گهوڙو، گاو، هرڻ، سان، بڪ، ڪڪڙ
طوطا، تتر، گيرا، اٺ، ڏاڙهون، ڪوٽ، رومال، پٽڪو
انب، پٿر، ڪتاب، بوڪ وغيره -

مونٽ: گئون: پڪري: ري: جهرڪي ٻلي: ڪڪڙ
هرڻي: بدڪ: سرڻ: ڪنولي: هوري: قميص: بينچ: ڪرسي
تختي: دري: عورت: چوڪري وغيره -

استعمال

هينين جملن مان جنسون گوليو:

- ۱- اسان وٽ پنج مينهون، اٺ گئون ڏهه ڏاند، هڪ سان، ٽي ڪتا ۽ ٻه ٻليون آهن.
- ۲- هرڪو پنهنجن ڀائرن، پيڙن وارو آهي.
- ۳- اٺ، ڏاچي، گئون- مينهن- پڪري ري گهرو جانور آهن.
- ۴- مارڪيٽ ۾ تازيون ڀاڄيون پالڪ- لوڻڪ- واڱڻ ڪريلا- ميهه- گوگڙو وڪرو ٿين ٿا.
- ۵- نيرن تي هڪ اڦراڻو ۽ ٻه چانهيون ملن ٿيون.

دور

- ۱- اکر ڇا ڪي چئجي؟
- ۲- اکر ۽ لفظ ۾ ڪهڙو فرق آهي؟
- ۳- جملو ڇا ڪي چئجي؟
- ۴- سنڌي ٻوليءَ ۾ ڪهڙين ٻولين جا اکر گڏيل آهن؟
- ۵- سنڌي ٻولي ۾ گهڻا حرف آهن؟
- ۶- هينين لفظن جي معنيٰ ٻڌايو؟

صفت: اسم، ظرف، ضمير

۷- جملي ۾ صفت ۽ ظرف ڪيئن سڃاڻجي؟

۸- اسم ۽ ضمير ۾ ڪهڙو فرق آهي؟

۹- حرف جملو ڇا ڪي ٿئي ٿو؟

۱۰- هيٺين جون جنسون ٻڌايو؟

دلو، مٿ، ساسر، دڪي، گلاس، مس، پين، چاڪ

۱۱- هيٺين جا عدد ٻڌايو؟

واچون، سليٽ، قلم، ڪتاب، وهائڻ، گاڏيون، ٽڪ

چوڪر.

۱۲- هيٺين لفظن کي گرامر ۾ ڇا چئجي؟

اوطاق، بتي، اٺ، وڃڻ، ۽، نه، واھ، واھ، جيتوڻيڪ

چانور، هاري، مين، ڪرسي، ماستر، انور، سٺو

ميوو، مڪڻ، لوڻ، ڪالھ.

ترڪيب

لفظن کي گرامر جي قاعدي موجب اٺن لفظن ۾

۾ ورهائڻ کي ترڪيب چئبو آهي.

هيٺين جملن جي ترڪيب ڪريو:

ڪالھ اسان جي اسڪول ۾ عاليشان ڪپڙي راند ٿي.

ڪالھ ——— ظرف

اسان ——— ضمير

جي ——— حرف جملو

اسڪول — اسم جنس مذڪر عدد واحد

م — حرف جر

عاليشان — صفت

ڪپڙي راند — اسم جنس مونث عدد واحد

ٿي — فعل

۲- چوڪرا ۽ چوڪريون روزانه قرآن مجيد پڙهندا آهن.

چوڪرا — اسم جنس مذڪر عدد جمع

۽ — حرف جملو

چوڪريون — اسم جنس مونث عدد جمع

روزانه — ظرف

قرآن مجيد — اسم جنس مذڪر عدد واحد

پڙهندا آهن — فعل

۳- شاباس! اوهان سڀ سٺا ٻار آهيو.

شاباس — حرف ندا

اوهان — ضمير

سڀ — صفت

سٺا — صفت

ٻار — اسم جنس مذڪر عدد جمع

آهيو — فعل

۴- گلاب وارو ڍاڻي اٺ ڏاڍو تڪو آهي.

گلاب — اسم جنس مذڪر عدد واحد

وارو — حرف جر

ڍاڻي — صفت

اڪ	اسم جنس مذڪر عدد واحد
ڏاڍو	ظرف
تڪو	ظرف
آهي	فعل

شاگردن کي هيٺين سبق ۾ سمجھائڻو آهي ته
ترڪيب لفظ جي صورت تي نه پر معنيٰ تي ڪئي
ويندي آهي. ڪيترا اهڙا لفظ آهن جن جي آواز ۾ ڪوبه
تفاوت نه آهي.

مثلاً: ۱- اصغر ٻئي جي وت وٺي اچ.

۲- اسلم! نوڙي وت ته پڪري ٻڌون.

۳- اڃ اوهان وت ڪير آيو هو؟

پهرئين جملي ۾ وت اسم ٻڻي ۾ فعل ٿيڻ ۾ حرف
جر آهي.

ساڳي طرح مڪي لفظ اسم به آهي فعل به.
جو لفظ ضمير به آهي ته حرف جملو به.

نوٽ:- استاد صاحب ڪثرت سان استعمال ڪرائي
جيئن شاگردن جي ذهن ۾ ترڪيب ۽ معنيٰ چٽي طرح
اچي وڃن.

پاڳو ڊيون

مضمون نويسي

ٽين مان آکاڻي

ٽپ: ۱- هڪ ڪٽي کي گوشت جو ٽڪر هٿ
اچڻ ۲- ٻين ڪٽن جي خوف کان پري وڃي ڪاٺ
لاءِ خيال ڪرڻ ۳- رستي تي واھ مان ڪٽي جو ٽپ
۴- وڃ واھ ۾ پنهنجو پاڇو ڏسڻ ۵- دل ۾ ٻئي ڪٽي
جو سمجھڻ ۶- هٻڃ ڪري وات وارو ٽڪر ڇڏڻ
۷- لالچ مان نقصا ٿيڻ.

آکاڻي - هڪ ڪٽي کي گوشت جو ٽڪر هٿ
آيو سو ٻين ڪٽن جي خوف کان پري وڃي ڪاٺ
جو خيال ڪري روانو ٿيو. ويندي ويندي رستي ۾ هڪ
واھ آڏو آيو سو پار ڪرڻ لاءِ ڪٽو اندر گهڙيو.
جڏهن وڃ تي پهتو پاڻ اندر پنهنجو پاڇو ڏٺائين ۽
پانياڻين ته هي ڪو ٻيو ڪٽو آهي جو گوشت جو
ٽڪرو ڪٺو ٻيو ٿو وڃي ڪٽو لالچ ۽ هٻڃ ۾ اچي
گوشت جو ٽڪر ڦرڻ لاءِ اُٿر ڪيائين جهڙو پنهنجو

وات ڪوليائين تهڙو اهو گوشت جو ٽڪرو وڃي پاڻي ۾ ڪريو. تنهنڪري ڏاهن چيو آهي ته اڌ کي ڇڏي جو سڄي ڏي ڊڪي تنهن کي سڄي ته نه ملي پر اڌ کان به سڪي.

ٽين هان آکاڻي ٺاهڻ

ٽپ ۱- هڪ مائي جو نور کي پالڻ ۲- نور جو گهر جي پاتين سان هري مري وڃڻ ۳- مائي پاڻي ڀرڻ لاءِ وڃڻ ۴- نور جو نانگ سان وڙهڻ ۵- مائي جو نور جا چنبا رت سان ڀريل ڏسڻ ۶- مائي کي شڪ ڀوڻ ۽ نور کي مارڻ ۷- مائي جو پنهنجي ٻار کي سلامت ڏسڻ ۽ ڀڄڻاڻ.

نور مائي جي ڳالهه

هڪڙي مائي هڪڙو نور ڌاريو هو جو گهر جي پاتين سان ڏاڍو هري مري ويو هو. مائي پنهنجي ٻار کي پينگهي ۾ سمهاري پاڻ وٺي پاڻي ڀرڻ. مائي پاڻي ڀري واپس اچي ڏسي ته نور گهر جي در وٽ ويٺو آهي، سندس منهن ۽ چنبا رت سان ڀريا پيا آهن مائي کي شڪ پيو ته نور پنهنجي ٻار کي ماري وڌو آهي سو ڪاوڙجي گهاگهر پاڻي جي جا مٿي تي هيس سا ڪٿي نور تي اڇلايائين ۽ نور کي اڇت ماري وڌائين پوءِ گهر اندر گهڙي ڏسي ته هڪڙو وڏو ناگ پينگهي جي ڀرسان مٿو پيو آهي ۽ ٻار گهري ننڊ ۾ ستو پيو.

آهي. اتي مائي کي ڏاڍو ڏک ٿيو ته ڇو مون تڪڙ
ڪري نور کي ماريو؟ نور ته اٿلندو نانگ سان وڙهي
منهنجي پڇڙي جي جان بچائي آهي!! انهي ڪري ڏاهن
ڇو آهي ته ”تڪڙو ڪم شيطا جو“

ڏين مان آکاڻي ٺاهڻ

۱- گذر ۽ ٻگهه پکي جي ياراني هئڻ سبب هڪ
ٻئي کي دعوت ڏيڻ ۲- اول گذر جو ٻگهه پکي کي
دعوت ڪرڻ ۽ کيس بڪ مارڻ ۳- ٻگهه پکي جو
گذر کي دعوت ڏيڻ ۽ کانئس وير وٺڻ ۴- جهڙي
ڪرڻي تهڙي پرڻي.

گذر ۽ ٻگهه پکي جي آکاڻي

هڪڙي گذر ۽ ٻگهه پکيءَ جي پاڻ ۾ گهاٽي ياراني
هوندي هئي. هڪڙي ڏينهن گذر ٻگهه پکي کي دعوت
ڏني. گذر ڇا ڪيو جو هڪڙي تراڪڙي ٿالهي ۾ کير
وجهي اچي ٻگهه پکي جي اڳيان رکيو. پکي جي ڊگهي
گچي ۽ چنهب ٿالهي ۾ مس مس ٿي پهتي ويچاري
ڪاٺ لاءِ ڏاڍا وس ڪيا. پر نصيب کي ڪين ٿيس.
گذر جهت پٽ لڪ لڪ ڪري ٿالهي صاف ڪري
ورتي. ٻگهه پکي ڏاڍو شرمندو ٿيو ۽ دل ۾ چيائين ته
اڄ گذر مون سان ڏاڍي جٺ ڪئي آهي.

ٿورن ڏينهن کان پوءِ ٻگهه پکي بدلي وٺڻ لاءِ گذر
کي دعوت ڏياري موڪلي، ٻگهه ڇا ڪيو جو قيمون

ڪٿائي ان ۾ مرچ مصالح وجهي هڪڙي ڊگهي ڳچي واري گهگهي ۾ وجهي اچي اڳيان رکيائين ۽ چيائين ته ادا هاڻي اڄ ته گڏجي کائون. گهگهيءَ جي ڳچي هڻي سوڙهي سو پلا گذر جو تلهو منهن انهيءَ ۾ ڪيئن گهڙي سگهي. ويچاري ويٺي ٻاڻون کاديون ذرو ذرو گهگهيءَ جي ڪنن کي ٿي لڳو اهوئي پئي چٽيائين! ڀڳه ڀڳي ڪاڻي خوش ٿيو. گذر جڏهن گذر جڏهن موڪلائي گهر ڏانهن روانو ٿيو تڏهن دل ۾ چيائين ته ڀيلي ڀڳه ته منهنجو به ڪو استاد آهي. سچ آهي ته ”جهڙي ڪرڻي تهڙي پرڻي“.

ڳئون

ٽپ:- ۱- بناوت ۲- رنگ ۳- خصلتون ۴- کاڌو ۵- رهڻ جو هنڌ ۶- فائدا.

بناوت:- ڳئون هڪ گهرو جانور آهي هنجي بدن تي تمام ننڍڙا وار ٿيندا آهن. هن کي چار ٽنگون؛ هڪ وات، ٻه اکيون، ٻه ڪن، ٻه سڱ ۽ هڪ ڊگهو پچ ٿيندو آهي. هن کي چار ٿڻ ٿيندا آهن جنهن مان اسان کير ڏهندا آهيون.

رنگ:- ڍڳين جا ڪيترائي رنگ ٿيندا آهن. جيئن ته اڇيون، ڪاريون، ڳاڙهيون ۽ پوريون.

خصلتون:- ڍڳين جو اڪثر سپاءُ مانيٽو ٿيندو آهي هندو ماڻهو هن کي (ماتا) ڪري ڪوٺيندا آهن. هي تمام سمجهو جانور آهي.

کاتو خوراڪ: ڊگيون ساڻو توڙي سڪل گاهه
کائينديون آهن. ان کان سواءِ اناج ۽ گوار وغيره
شوق سان کائينديون آهن.

رهڻ جو هنڌ: ڊگيون گهڻو ڪري دنيا جي هر هڪ
پاڻي ۾ رهنديون آهن. خاص ڪري ٿر ۽ سنڌ ته هن
جو مرڪز آهي.

فائدا: هي ڪارائتو جانور آهي. هن مان اسان کي
کير ملندو آهي. کير مان تمام گهڻيون طاقت واريون
شيون ٺهنديون آهن. ڊگيءَ جي چمڙي مان جوتا ڪرم
پخالون ۽ ساندارا وغيره ٺهندا آهن.

ٻڪري

ٽپ: ۱- بناوت: ۲- رنگ ۳- خصلتون ۴- کاتو
خوراڪ ۵- رهڻ جو هنڌ ۶- فائدا.

بناوت: ٻڪري هڪ گهرو جانور آهي. هن جي
بدن تي گهاٽا وار ٿيندا آهن. هن کي چار ٽنگون، ٻه
اڪيون، ٻه ڪن، ٻه سڱ ٻه ٿڻ ۽ هڪ ننڍو پيچ ٿيندو
اٿس.

رنگ: هن جا ڪيترائي رنگ ٿيندا آهن جهڙوڪ:
ڪاري، اڇي، ڪڇري، گورهيڙي ۽ ڳاڙهي وغيره.
خصلتون: هي هڪ حرڪتي جانور آهي. بنان ٻڌڻ
جي ذري تائين هڪ هنڌ نه وهندو آهي. ٿورو ڪو
ڏکوئيندو ته نرو ڪٽي وڙهڻ ايندي.

ڪاڌو خوراڪ:- چوڻي آهي ته ”اٺ چري پٽيهه ته
 پڪري چري چٽيهه“ مطلب ته هي هر هڪ قسم جو
 ڪاڌو ڪائيندي آهي. اڪ جهڙو ڪارو وڻ به ڪايو ڇڏي.
 رهڻ جو هنڌ: پڪريون گهڻو ڪري جتي ڪٿي
 آهن. جهنگلن ۽ ٻيلن ۾ گهڻيون هونديون آهن هن جي
 رهڻ جي جاءِ کي ”واڙو“ چوندا آهن.
 فائدا:- پڪري مان اسان کي کير ملندو آهي.
 جنهن مان ڌنڌرو، مکڻ، گيهه وغيره ٺهندو آهي. اهي
 شيون اسان مزي سان ڪائيندا آهيون. پاڪرو گوشت
 به ڪاڻڻ ۾ ڏاڍو مزيدار ٿيندو آهي. پڪرين جي ڏاس
 مان پوريون، ڪرڙ وغيره ٺهندا آهن. پڪرين جي کلن
 مان ڪرم ۽ ساندار وغيره ٺهندا آهن.

دور

ٽپ:- ۱- واقفيت ۲- بدني بناوت ۳- رهڻ جو
 هنڌ ۴- ڪاڌو ۵- سپاءُ ۽ عادتون ۶- ڪم.
 واقفيت:- هن جو قد فوت ڪن ٿيندو آهي پر سهڻو
 ۽ شاندار پکي آهي چوڻي آهي ”مڙس ته اهڙو آهي جهڙو
 مور“ تنهنڪري هي سڀڪنهن کي ڏاڍو وڻندو آهي.
 بدني بناوت:- هن جو بدن ننڍو پر پچ تمام وڏو
 اٿس جنهن ۾ اٺڪ سهڻيون ۽ وڻندڙ پڪون ٿينديون آهن.
 جنهن کي ماڻهو مذهبي ڪتابن ۾ رکندا آهن. هنکي
 کي گولاڻون مٿو، هڪ نوڪدار چهنڊ، مٿي تي ڪلنگي

(چوڻي) ۾ گول اڪيون ۽ ٻه ڀير هوندا آهن. مطلب ته مور رنگارنگي ۽ سهڻو پکي ٿيندو آهي. رهڻ جو هنڌ:- هي باغن ۽ جهنگلن ۾ هوندو آهي. ماڻهو گهرن ۽ به پاليندا آهن. سپاءُ ۽ عادتون: هي ٻڄڻو پکي آهي. ڪتي، ٻلي وغيره جانورن کان ٻڄندو آهي. مور ۽ ٻيل گهڻو ڪري سڀني گڏ گهمندا ڦرندا آهن جڏهن آڪيرو ڪندو آهي تڏهن ڏاڍو نچندو آهي ۽ سهڻو لڳندو آهي. انوقت سندس ٻچ هڪ ڇت يا تاج وانگر لڳندو آهي. ڪم:- هن کي ماڻهو گهرن ۾ وندر لاءِ پاليندا آهن. کيس رانديون وغيره سيکاريوندا آهن هي سڀني پکين ۾ سهڻو پکي آهي، تنهنڪري سرڪس يا نمائش ۾ به رکندا آهن. نوٽ استاد صاحب اهڙي طرح ٻين جانورن ۽ پکين تي مضمون لکائي.

رسيدون لکڻ

۱- ادارن پيسن لاءِ رسيد

پئسا انداز ۶۰۰/ روپيه اڪرين ڇهن سئو روپيه پورا مون هيٺ صحيح ڪندڙ کي جناب سيٺ محمد يعقوب ميمڻ کان ڇهن مهينن لاءِ اداري طور برابر مليا. تاريخ ۱ فيبروري ۱۹۶۸ع

صحيح گل حسن کوسو

شاهدي محمد موسيٰ کوسو

۲- پگهار لاءِ رسيد

پئسا انداز ۱۲۵ روپيا اکرين هڪ سئو پنجويهه
روپيا پورا مون هيٺ صحيح ڪندڙ کي بابت پگهار ماه
جنوري ۱۹۶۸ع جا جناب تعلقه ماستر صاحب موره کان
برابر مليا.

تاريخ ۵-۲-۱۹۶۸ع

امام علي چانڊيو

نائب ماستر اسڪول سونهان

تعلقو مورو

۳- راهداري

سڀني عام خاص ماڻهن خواهه سرڪاري عملدارن جي
سڏ لاءِ لکجي ٿو ته نالي احمد ولد سائين بخش خاصخيلي
وينل نوان جتوئي تعلقه مورو هتان هالا نوان کان ڏانڊن
جو جوڙو هڪ هزار روپيا خريد ڪري پنهنجي گهٽ
وڃي ٿو، واٽ تي ڪوبه کيس رند روڪ نه ڪري-
ڏانڊن جا نشان هيٺ ڏجن ٿا:

۱- رنگ ڪڪڙو ۲- عمر ڇهين ڏندين ۳- سڱ

مٺاوان ۴- پچ پورو پٺو ۵- منهن تي سفيد چٽو-

۱- رنگ ڳاڙهو مليرو ۲- عمر نئون مڙيل ۳- سڱ

نھرا ۴- پچ پورو پٺو ۵- سڱي ران تي داغ جو نشان-

تاريخ ۱۲ فيبروري ۱۹۶۸ع

جيئرمين ٿاڻون ڪاميٽي هالا

ضلع حيدرآباد

نوان جتوئي دوست ڏانهن خط

هجو

۲-۲-۱۹۶۸ع

سدا سلامت

پيارا دوست در محمد خان

السلام عليڪم:-

اميد ته اوهان صاحب بفضل رب العالمين خوش خورم

هوندا ۽ آهيو.

احوال ته - اوهان جو خط پهتو - مهرباني - مون کي

پاڻ خط جو سخت انتظار هو - اوهان کي ڪاميابي ۽

جون لکها مبارڪون هجن - سچ چيو اٿن ته "ڏورين

سي لهن، جڏهن تڏهن هوت کي" - اوهان جون ڪوششون

بين لاءِ راه هموار ڪري رهيون آهن.

همت و بردباري سان ڏکيو ڪم به آسان ٿيو پوي.

السلام اوهان صاحب و جملي دوستن کي رسن.

اوهان جو فضل محمد خاصه خيلي

والسلام

نوان جتوئي

پيءُ ڏانهن خط

دائر اقبال

نواب شاهه

۱۲-۲-۱۹۶۸ع

دمت ۾ جناب حضرت والد صاحب

السلام عليڪم:- گهڻن ادبن، نيازن و پيرن چمن جي

عرض ته هت ڪل خير آهن - اوهان بزرگن ڏانهن به

رب العالمين خير ڪيو هوندو آمين -

عرض ته:- اسان جو ساليانو امتحان گذريل هفتي ۾
ٿيو: جنهن ۾ آءٌ پهرين نمبر سان فل پاس ٿيو آهيان.
اها سڀ اوهان صاحبن جي دعا آهي. مون کي انگريزي
پڙهڻ جو شوق آهي، انڪري پئسا انداز پنڌرهن روپيه
موڪلڻ فرمائيندا ته ڇهين جماعت جا ڪتاب وٺي ڪم
کي سويرئي شروع ڪري ڏيان.

پيا حال احوال خيريت جا آهن، السلام ۽ پيرن
تي هٿ عرض -
اوهان جو نورچشم
نور احمد

سڪرنڊ   مرشد ڏانهن خط

دائر اقبال

۵-۲-۱۹۶۸ع

خدمت ۾ جناب حضرت مرشد صاحب
السلام عليڪم:- گهڻن ادين نيازن ۽ پير چمن جي
عرض ته ڪافي وقت کان زيارت نه ڪرائي اٿو اسان
کي تمام سڪ ٿي پيئي آهي، ان لاءِ التجا آهي ته ڪرم
نوازي فرمائي بنده جي دعوت به ڪائي ويندا ۽ زيارت
پڻ ڪرائي ويندا.

اميد ته سائينجن هن هفتي اچي، جملي مريدن کي
زيارت ڪرائي ويندا. السلام ۽ پيرن تي هٿ عرض
السلام ۽ پيرن تي هٿ جملي مريدن جا قبول
پون.   زياده ادب   اوهان جو مريد
محمد عرس

پاءُ ڏانهن خط

مورو

سدا سلامت هجو

۸-۱۲-۱۹۶۸ع

پيارا پاءُ صاحب

السلام عليكم ورحمة الله وبركاته

اميد ته اوهان صاحب مالڪ الملڪ جي مهربانيءَ

سان خوش باش هوندا.

مطلب ته: آءُ پڙهڻ ۾ مشغول آهيان، منت به مهلت

ڪانه ٿي ملي. اسان ڪلاس وارن جي پاڻ ۾ چٽا پيڻي

لڳي پيڻي آهي. پهرين نمبر حاصل ڪرڻ پنج شاگرد

اميدوار آهيون. استاد صاحب هر هڪ کي همٿائي رهيو

آهي. ان ڪري آءُ گپوٽ اچي ڪونه سگهندس مهرباني

ڪري مون ڏانهن مهيني جو خرچ پڪو تر تڏياري

موڪلڻ فرمائيندا.

السلام ۽ پيرن تي هٿ والدين کي عرض رکندا

السلام اوهان صاحب و جملي دوستن کي رسن.

بنده علي نواز

۵- پٽ ڏانهن خط

سکرند

طول عمره

۵- فيبروي ۱۹۶۸ع

نور چشم راحت جان محمد هاشم

السلام عليكم - گهڻي پيار ۽ سک جي لکجي ٿو

ته ڪيترا ڏيهن گذري ويا آهن جو اوهان احوال نه

موڪليو آهي. اسان کي انتظار ٿي پيو آهي - خط پهچڻ

شرط حال احوال کان واقف ڪندا .
۲- پنهنجي پڙهڻ ۾ رات ڏينهن مشغول رهندا .
اميد ته گذريل امتحان وانگر هن سال به پهريون نمبر
ڪٽيندا .

هت سڀ خير آهي تسلي ڪندا .
اسلام جملي عزيزن جا مطالع ڪندا .
دعاگي پير بخش نيوهر
درخواستون لکڻ
ڪنڊيارو موڪل لاءِ درخواست

ڪنڊيارو

۱۰-۲-۱۹۶۸ع

پرائمري اسڪول

خدمت ۾ جناب هيڊ ماستر صاحب
آءٌ عرضدار گل محمد ابن خير محمد ميمڻ متعلم
پنجين جمائٽ، پرائمري اسڪول ڪنڊيارو جو عرض ٿو
ڪريان ته منهنجي ٿاءُ جي شادي ايندڙ هفتي ۾ آهي .
ان لاءِ موڪل جي ضرورت آهي . مهرباني ڪري
تاريخ ۱۲-۲-۱۹۶۸، کان تاريخ ۱۷-۲-۱۹۶۸ تائين
هڪ هفتو موڪل ڏيڻ فرمائيندا ته احسان .

زياده خير

تاريخ ۱۰-۲-۱۹۶۸

عرضدار گل محمد ميمڻ

متعلم جاعت پنجين

پرائمري اسڪول ڪنڊيارو

۲ - اسڪالر شپ لاءِ درخواست

مورو

۹ - ۶ - ۱۹۶۸ع

مورو

پرائمري اسڪول

خدمت ۾ جناب هيڊ ماستر صاحب

آءٌ عرضدار انورالدين ولد شمسالدين سومرو پڙهندڙ
جماعت چوٿين اسڪول موري جو عرض ٿو ڪريان
ته مهنجا مائٽ بلڪل مسڪين آهن مون کي پڙهڻ تي
گهڻو شوق آهي ليڪن غريبي سبب پڙهائي نٿا سگهن.
ان لاءِ التجا آهي ته مون کي اسڪالر شپ وٺائي ڏيڻ
فرمائيندا ته تعليم حاصل ڪري سائينجن جي آل و اقبال
جو دعاگو رهندس.

زياده ادب

تاريخ ۹ - ۲ - ۱۹۶۸

عرضدار انورالدين شمسالدين ميمڻ

متعلم جماعت چوٿين (مورو)

شاگردن کي پاڻ تي مضمون لکائڻ :

منهن جو نالو محمد عيسيٰ آهي. منهن جي والد
صاحب جو نالو محمد موسيٰ آهي. منهن جي ذات خاصخيلي
آهي. آءٌ چوٿين جماعت ۾ پڙهندو آهيان. آءٌ پنهنجي
ڪلاس جو مانيٽر آهيان. آءٌ بلڪل هو شيار آهيان مون
کي ٻه هٿ، ٻه ڪن، ٻه اکيون، ٻه پير، هڪ منڱ، ۽
هڪ وات آهي. آءٌ هٿن سان ڪم ڪندو آهيان
ڪنن سان ٻڌندو آهيان، اکين سان ڏسندو آهيان، پيرن

سان ڀنڌ ڪندو آهيان، ذڪ سان سگهندو آهيان، وات سان کائيندو آهيان ۽ ڳالهائيندو آهيان.

ڳوٺ تي مضمون لکڻ

اسان جي ڳوٺ جو نالو سهڙا آهي. سهڙا ڳوٺ تعلقه موري ضلع نوابشاهه ۾ آهي. هن ۾ ٽي سو گهر آهن. سهڙا ڳوٺ ۾ سومرا، ميمڻ، سهتا، ڪونريچا، ڀٽي ذات جا ماڻهو رهن ٿا. سهڙا ڳوٺ جو وڏيرو لعل محمد خان ڪونريچو آهي ڳوٺ ۾ هڪ پرائمري اسڪول، ڊڪ ۽ انجنيري بنگلو آهي. سهڙا ڊيھ ۽ ٽپي جو نالو پڻ آهي. سهڙا، منياڻي کان ٻه ميل موري واري رستي تي آهي. سهڙا ۾ پوسٽ آفيس پڻ آهي.

نوٽ:- اهڙي طرح شاگردن ۾ تقريري مادي خواه تحريري طاقت لاءِ اهڙا عنوان ڪارگر ثابت ٿين ٿا.

اسڪول تي مضمون

اسان جي اسڪول جو نالو نوان جتوئي آهي. نوان جتوئي ۾ ڏهه ماستر ۽ پنج ڪلاس ٽي سو شاگرد آهن. هيڊ ماستر جو نالو حاجي محمد بخش خان جتوئي آهي. اسڪول کي عاليشان پارڪ آهي جنهن ۾ قسمن قسمن گل آهن. اسان جو اسڪول پڙهائيءَ ۾ پهريون نمبر آهي. اسڪول ۾ ماستر صاحب گهڻو ڪري ڳوٺ جا آهن. اسڪول ۾ جونيئر ريڊڪراس، لئرمري پڻ آهي شاگردن جي پڙهائيءَ سان گڏ سندن اخلاق، صفائي سنڌي تي پڻ

توجه ڏنو وڃي ٿو .
 اسان جو اسڪول يونين جتوئي نوان، تعلقو مورو
 ضلعو نواب شاه ۾ آهي . اسان جو اسڪول تعلقي جو
 سب سيٽر آهي جتان استاد صاحب پگهارو وٺندا آهن .

پورو ٿيو

چيپنڊر :

واحد آرٽ پريس فقير جو پڙ
 ميونسپل مارڪيٽ حيدرآباد .

مصنف جا شايع ٿيل ڪتاب

- ۱- اسلامي سوغات حصہ اول ۰-۳۱
- ۲- حقوق الوالدين ۰-۳۱
- ۳- مجموعہ ادعيہ ۰-۳۱
- ۴- املہ ماڻڪ ۰-۳۱
- ۵- موتي ۰-۳۷
- ۶- نماز ڪامل ۱-۵۰
- ۷- نماز مترجم ۰-۳۱
- ۸- ياد نماز ۱-۵۰
- ۹- گل بهادر ۰-۵۰
- ۱۰- جاگرافي تعلقو نواب شاہ ۰-۳۷

غير مطبوع ڪتاب

- ۱- ڪلام صابر
- ۲- تذڪرة الشفرا ضلعو نواب شاہ
- ۳- اسلامي سوغات ڀاڱو ٻيو

ملڻ جو هنڌ:-

- ۱- مختيار بوڪ ڊپو نواب شاہ
- ۲- آر- ايم- فتح ائنڊ برادرز حيدرآباد